

tuelt" sat ind. Dette „eventuelt" kan jo kun faa Betydning, hvis man har fastslaaet den Fortolkning af Udvalgets Nr. 19, at disse Baner skulle bygges samtidig. Hvis man vil have det forstaaet saaledes, at der ikke maa bygges en Jærnbane fra Nymindegab over Billum til Varde, medmindre der samtidig bygges en Sidebane fra Billum til Esbjerg, kan der være Grund til at foreslaa et „eventuelt"; thi ved at indstyre et „eventuelt" giver man altsaa Affattelsen den Betydning, at saa kan Hovedbanen, nemlig Banen fra Nymindegab til Varde, bygges, naanget, at der ikke bygges en Sidebane fra Billum til Esbjerg. Derimod kan Sidebanen ikke bygges, uden at Hovedbanen bygges. Jeg ønsker altsaa gerne en Udtalelse om, hvorvidt denne Forstaaelse er rigtig. Jeg maa formode, at hvad der ligger til Grund for Ændringsforslaget af det ærede 4de Medlem for 7de Kredts (Madsen-Mygdal) kan kun være den Opfattelse, at Banerne under Nr. 19 skal bygges samtidig, eller at den ene ikke kan bygges uafhængig af den anden.

Jeg skylder nu at gøre en Bemærkning til § 10. Denne Paragraf er nu blevet noget ulogisk, fordi man har beholdt Tallet fra i Fjor. Der staar nemlig „Eneret til Anlæg og Drift af de i § 9 nævnte Baner kan ikke meddeles efter den 1ste April 1900"; det er altsaa 6 Aar. Man kan jo fraregne de to Baner under Nr. 26 og Nr. 27; men de øvrige Jærnbaner ere 25 i Tallet; der maa bygges 4 om Aaret, og 4 Gange 6 er 24; der maa altsaa blive en Jærnbane tilovers. Jeg tvivler ikke om, at det nok vil stille sig saaledes, at man ikke kan faa bygget alle 26; men der er ingen, som har tænkt paa, at vi nu ere et Aar længere fremme end i Fjor. Ganste logisk er det naturligtvis ikke at vedtage 1ste April 1900. Naar man har 25 Jærnbaner at bygge, og der skal bygges 4 om Aaret, saa burde Aarstallet vel snarest forandres til 1902. Ja, foreløbig skal jeg indskrænke mig til disse Bemærkninger. Jeg antager, at man nu i det hele er enig om Lovforslagets Tekst med Undtagelse af § 9, og den kan jo maasse give Anledning til adskillig Tvist. Imidlertid har jeg tilladt mig at stille et Ændringsforslag til anden Behandling af dette Lovforslag, der gaar ud paa, at der i § 5. Lit. b, 1ste Linie mellem Ordene „Bestemmelse" og „om" indstyttes: „om de fornødne Foranstaltninger til at hindre Ildsvaade paa de til Banen stødende brandfarlige Arealer og". Bestemmelsen vil da komme til at lyde saaledes: „at Bevillingshaveren er underkastet Indenrigsministerens

Bestemmelse om de fornødne Foranstaltninger til at hindre Ildsvaade paa de til Banen stødende brandfarlige Arealer og om Vilkaarene for Banens Tilslutning til bestaaende Baner samt for mulig Medafbenyttelse af disse". Det er af rent praktiske Hensyn, at dette Forstag er stillet. Man har undertiden forhandlet den Slags Spørgsmaal med de private Baner. Der kan ganske vist ikke alle Vegne, men dog for nogle af Privatbanernes Vedkommende, være al Grund til at komme ind paa en Forhandling og tage et Forbehold i denne Retning. Jeg skal nævne, hvorledes Forholdet er ordnet i denne Retning ved Statsbanerne, og jeg kan i øvrigt henvise til Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 17de September 1875, suppleret med en Bekendtgørelse af 25de September 1878 om Heder og de Bestemmelser, som der ere truffene. Der er jo det væsentlige følgende:

1) Den Græs- og Lyngvegetation, som findes inden for Banens Hegn, holdes i den tørre Aarstid (16de Maj til 31te August) kort afhugget, for Straaningernes Vedkommende dog kun, for saa vidt dette kan ske uden at udsætte den for Bestadigelse. Det afhuggede Stof bortføres uden Ophold til Steder, hvor det ikke kan forvolde Skade. Høvinding maa derfor ikke finde Sted paa Banens Terrain.

2) Den til Plantning af levende Hegn langs begge Sider af Jærnbanen eksproprierede Strimmel af 3 Fods Bredde holdes i den tørre Aarstid under Haffe eller Spade, for saa vidt som dette kan ske uden Skade for Hegnplantningen.

3) Fjendes der Tørvemose inden for Banehagnet, bliver Græs- eller Lyngvæksten paa denne at omhugge og Arealet at belægge med Sand eller Grus.

Til brandfarligt Terrain henregnes:

a) Tørvemoser, som grænse umiddelbart op til Banens Skel, medmindre de ere adskilte fra Banens Terrain ved en mindst 3 Alen bred, vaad Grøft;

b) Naaletræ-Stove, som grænse umiddelbart op til Banens Skel;

c) Heder og Rær, dog kun for saa vidt som disse inden for en Afstand af 100 Alen fra Banens Midtslinie støde op til andet brandfarligt Terrain.

Naar en til Jærnbanen stødende Lods-ejer lader anlægge Brandbælter af mindst 12 Alens Bredde paa en Strækning langs Jærnbanen for at sikre sin Ejendom, ville de ovennævnte Foranstaltninger ligeledes være at træffe fra Banens Side paa bemeldte Strækning.

Det er altsaa Bestemmelser mod Brand-